

Pohádka o Brambůrkovi

Ludmila Lujková, "Pohádky pod peřinku"

Krásný sluníčkový den, moje milé děti. Jsem tady já, vaše Vyprávěnka, s ranní pohádkou. Pěkně se posadte, cinký linky, zvoní sluníčkový zvoneček a začíná pohádka.

Byla jednou jedna krásná chaloupka u lesa. V chaloupce žila babička Janička a dědoušek Fanoušek. U chaloupky měli zahrádku, o kterou se společně starali. Pěstovali na ní mrkvičku, celer, petržel, okurky, a tak dále, ale také tam měli zasázené brambory, aby měli v zimě co jíst. Dědoušek měl velmi rád bramboráky a bramborovou kaši a babička mu tyto dobroty vždy ráda připravila.

Když přišek strýček Podzim a s ním čas sklizně úrody, rozhodl se dědoušek s babičkou, že také sklídí vše, co vypěstovali. Babička sklídila mrkvičku, celer, petržel, okurky, a tak dále. Dědeček si zase vzal motyku, vykopal brambory a uložil je do komory.

Ale copak se nestalo: jeden Brambůrek zůstal na zahrádce v hlíně sám a čekal, až ho dědoušek vykope - ale nic!

Kde se vzala, tu se vzala malá myšička Chroustalka, pěkně pozdravila Brambůrka a už už se chtěla do něj zakousnout, ale Brambůrek vyskočil z hlíny a kutálel se elce pelce kotrmelce po zahradě!

A tu se před ním objevil zajíček Bobíček: „Brambůrku, krásný den ti přeji, pojď se mnou do mého pelíšku, já tě tam schovám.“ Brambůrek chvíli přemýšlel jestli má či nemá, ale když uviděl zajíčkovy zuby, udělal veliký kotoul a skutálel se elce pelce kotrmelce ze zahrádky k lesíčku přímo ke krmelci!

Tam obědvávala srnečka Hnědoočka. Brambůrek se koukl do krmelce, uviděl v něm brambory a dostal strach, že ho srnečka Hnědoočka také sní. A tak hned udělal zas to své elce pelce kotrmelce, pryč od krmelce!

Brambůrek se kutálel a kutálel a najednou hop a hop a skok a bum bác - celý se rozplác u dveří chaloupky, kde bydlí babička s dědouškem.

Dědoušek Fanoušek slyšel ránu, opatrně otevřel dveře - a ejhle! „Babičko Janičko, na zápraží leží krásný žluťoučký Brambůrek!“ Dědoušek Brambůrka zvedl, očistil a uložil do komůrky. Tam bude celou zimu odpočívat a na jaře ho zase čeká hlína na zahrádce, kde z něho vyroste moc a moc nových brambůrek do člověčích komůrek. To se bude opakovat rok za rokem, jaro za zimou, dál a dále, dokolečka stále.

Tak skončilo Brambůrkovo podzimní dobrodružství a v komůrce se těší na jaro. Byl tam bramborový kopec, na něm bramborový zvonec, dědoušek a babička na něj zazvonili bim bam bim, a pohádky o Brambůrkovi je konec.

Krásný sluníčkový den vám přeje vaše Vyprávěnka.

Copyright 2007 Ludmila Lujková